



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Commentaria Ac Disputationes In Primam Partem Divi Thomae

Cvm Variis Indicibus

De Deo Effectore, Creaturarvm Omnium Tractatus II. De Opere Sex
Diervm, Ac Tertivs De Anima

Suárez, Francisco

Mogvntiæ, 1622

Elenchvs Capitvm Libri Qvarti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-93575](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-93575)

E L E N C H V S

CAPITVM LIBRI QVARTI.

- Cap. I. **D**e tentatione serpentis, qua Euam ad peccandum induxit.
- I. Quod fuerit initium peccandi Eua, & quem progressum in multiplicandis peccatis habuerit.
- III. Vtrum principium peccandi in Adamo fuerit superbia.
- IV. Vtrum Adam etiam per infidelitatem peccauerit, vel qua peccata post superbiam commiserit.
- V. Vter grauius peccauerit, Adam, an Eua.
- VI. An peccatum primorum hominum fuerit omnibus grauius.
- VII. An conuenienter primi homines fuerint à Deo puniti propter suum peccatum.
- VIII. Quando fueris Adam à paradiso eiectus, quantoq; tempore in illo permanseris.
- IX. An primi parentes sui peccati veniam consequi potuerint, vel etiam consequuti fuerint, & æternam salutem.

LIBER QVARTVS.

DE AMISSIONE STATVS
INNOCENTIAE.

Um experimento satis nobis sit notum carere homines illo felici statu, quem superiori lib. descripsimus: & aliquando habuisse, secundum fidei doctrinam ostendimus. Ideo necessarium est inquirere, & quantum status ille durauerit, & quomodo amissus fuerit explicare. Supponimus autem statum illum non potuisse, nisi per peccatum amitti: quia dona Dei sunt fine poenitentia, & beneficium illud tantum sub conditione seruandi diuinum præceptum datum est, vt Gen. 2. & 3. manifestè colligitur. Declarabimus ergo quale fuerit peccatum illud, & quando, & quomodo commissum fuerit: & in fine aliquid de illius remissione attingemus.

CAPVT I.

De tentatione serpentis, qua Euam ad peccandum induxit.

Explicato præcepto, quia homo non à se tantum motus, sed ab alio impulsus ad peccandum inductus est, ideo priusquam de peccato ipso dicamus, modum, & viam per quam homo ad tantum malum peruenit, explicare necesse est. Incipit autem tentatio ab Eua per serpentem, sicut Scriptura his verbis Gen. 3. *Sed & serpens erat callidior cunctis animantibus terræ, quæ fecerat Dominus Deus, quæ dixit ad mulierem: Cur præcepit vobis Deus, vt non comederetis de omni ligno Paradisi: vltique ad illud, Nequaquam moriemini, sicut enim Deus, quod in quocunque die comederitis ex eo, aperientur oculi vestri, & eritis sicut dii, scientes bonum, & malum, &c.* Circa quam historiam primum omnium dicendum est de illo serpente, quis vel qualis fuerit, deinde quomodo potuerit Eua cum illo colloquium miscere, tertio

quale fuerit ex vtraque parte colloquium illud. Ac denique quem effectum in Eua habuerat, antequam plenè consentiendo peccauerit.

Circa primum, omisso antiquo errore Ophitarum, qui dixerunt serpentem illum fuisse Christum, quem vt stultissimum damnant August. de hæres. in 17. & 46. Epiphanius in 47. Irenæus libro 1. cap. 34. Tertull. de Præscr. cap. 47. Duo alij cauendi sunt, prior est, serpentem illum non fuisse corpus aliquod materiale, & visibile, & locutionem eius similitè sensibilem non fuisse, quæ auditu corporis percipi posset, sed omnia illa, quæ de tentatione serpentis dicuntur, esse per metaphoram intelligenda. Ita sentit August. lib. 2. de Genes. contr. Manichæos, cap. 14. Mutauit verò postea sententiam, vt videbimus. Origenes etiam per metaphoram illa omnia exposuit, quam sententiam refert etiam Ambrosius libro de Paradiso capite secundo. Nouissime verò Caiet. Gen. 3. dicens, nomine serpentis significari ipsum dæmonem secundum se, & sine corpore assumpto, & per suggestionem tantum internam Eua locutum fuisse. Probat, quia in Scriptura diabolus ipse sine corpore assumpto Draco, & serpens appellatur Apocalyp. 12. Isaia 27. Secundo, quia de illo serpente dicitur fuisse callidior cunctis animantibus terræ: quod verum non esset, si de serpente visibili diceretur: ergo de dæmone id dictum est. Tercio, quia animal brutum non poterat nisi miraculosè loqui, & tamen Moyses simpliciter narrando historiam, locutionem illam sine villo miraculo factam fuisse indicat: ergo non fuit locutio exterior, sed suggestio interior, quæ ab Angelo naturaliter fieri potest. Quarto, si Eua, viso serpente, eum loquentem audisset, valde admiraretur, & horruisset, ac fugisset, sicut Moyses serpentem horruit Exod. 4. Nihil autem huiusmodi de Eua refertur, sed quod magna pace illi responsum dedit tanquam domestico colloquio ait Caietan. Vltimo, quia infra dicitur, Dominum Deum loquentem esse ad serpentem, illi ma-

Circa 1. p. 1. Sum omittitur error stultissimus confusum arg. ab Aug. Epiphanius. Irenæus. Tertull. Alter error præsertim Caiet.

Arguit Caiet. 1.

2.

3.

4.

5.